Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar

İkinci Kitap

Bölüm Başlıkları

1. Rosslyn
2. Ormus
3. Siyonistler
4. Entrikalar Zinciri
5. Rozkrua
6. Royal Society
7. Büyük Loca
8. Ramsay
9. Stuartistler
10. İskoç Masonluğu
11. Büyük Frederik
12. Illuminati
13. Cagliostro
14. Kültür Emperyalizmi
15. Siyon Protokolleri
16. Antisemitizm

Bölüm 1

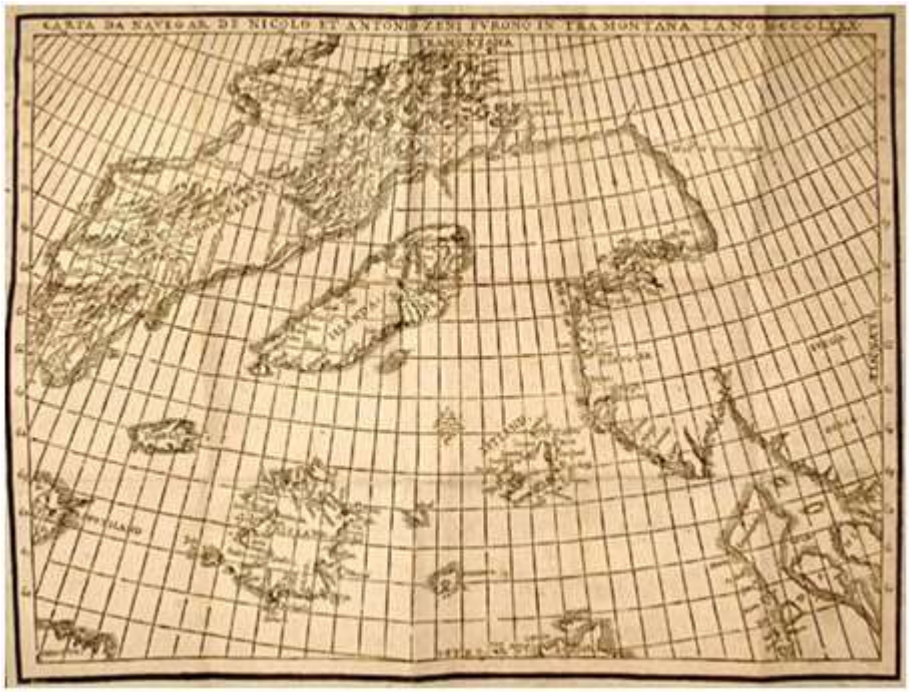

Rosslyn

Epeyden beri ortaya şöyle bir iddia konuluyor:

"Amerika kıtasını keşfetmiş olan kişi ne Kristof Kolomb, ne de Amerigo Vespucci'dir. Tapınakçıların gemileri, onlar oraya varmadan çok daha önce ulaşmış, orada keşifler yapmıştı. O tarihlerde bu bilgi çok gizli tutulmuştu. Fakat şimdi bunun kanıtları ortaya çıktı."

Bu iddianın sırf bir söylenti olmadığını göstermek üzere ortaya konmuş olan bir belge de var: **"Zeno Haritası"** olarak anılan, Pîri Reis'in haritasına benzer bir harita ile bunu çizdiği söylenen Venedikli Kaptan Nicolo Zeno'nun anıları. Üstelik bu hiç bilinmeyen, yeni bulunmuş bir belge de değil. Sadece yüzyıllardan beri göz ardı edilmiş, üzerinde pek durulmamış, o kadar...

Kaynak: http://www.anthroblogs.org

Öncelikle belirtmemiz gerekir ki, bu haritada gösterilmiş kara parçaları ile günümüzdeki olağan bir atlasta görülenleri bire bir uyuşturmaya kalkışmak doğru olmaz. Bu harita, 14. yüzyılın denizcilik yöntemiyle ve "kartezyen" olarak anılan tarza göre çizilmiş. Çağımızda bu yöntem pek kullanılmıyor.

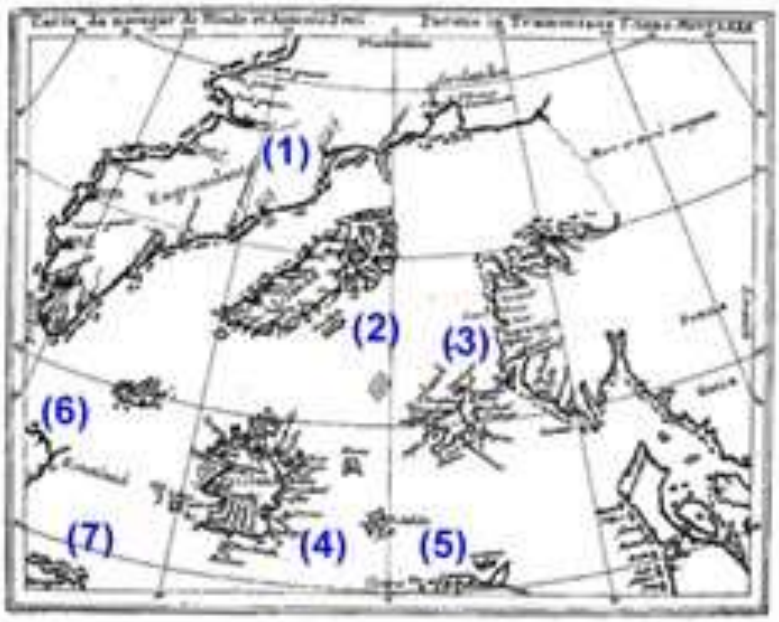
Pîri Reis'in 1531 tarihli haritasında, Atlas Okyanusu'nda, Afrika kıtasının batısı ile birlikte Güney Amerika'nın doğusu görülür. Nasıl çizilmiş olduğuna ilişkin spekülasyonlar bir başka konu...

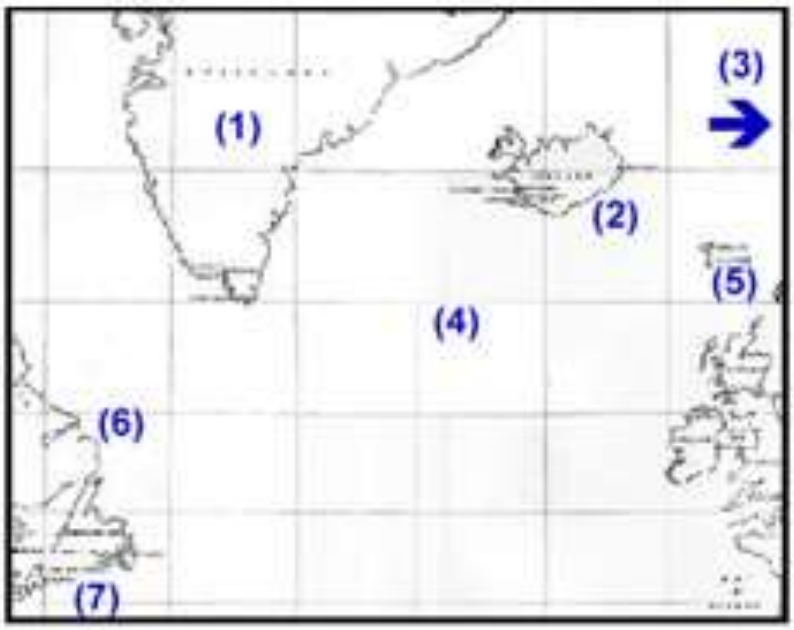
Zeno Haritası ise ondan 150 yıl kadar önce; 1380 tarihini taşır. Norveç'ten Kanada'ya kadar Atlas Okyanusu'nun kuzeyini gösterir.

Dolayısıyla, -tarihlerini bir yana bırakalım- Pîri Reis'in Haritası ile Zeno Haritası farklı yerlere ilişkin oldukları için karşılaştırılmaları doğru değildir.

Zeno Haritası'na dönelim.

Aşağıda bu haritanın küçültülmüş bir diğer kopyasını görüyoruz. Kolay anlaşılabilmesi için basitleştirilmiş bir harita… Bunun yanına da karşılaştırma için bir güncel harita yerleştirdik.

Şimdi bu haritada görünenleri kısaca açıklayalım.

En yukarıda (kuzeyde) üzerinde "Engronelant" yazılı kara parçası var. **(1)** Orası Grönland. O tarihte, ötelere gitme olanağı olmadığı için, görünebilene bakılarak Grönland'ın daha da kuzeye doğru uzanmayı sürdürdüğü sanılmış.

Grönland'ın hemen altında (güneyinde) İzlanda'nın o tarihte belirlenmiş hali, **(2)** onun sağ yanında yani doğusunda ise günümüzdeki Norveç kıyıları görülüyor.**(3)** İskandinavya'nın kuzey kıyıları bilinemez olarak bırakılmış.

İzlanda'nın güneyinde "Frisland" adlı irice bir ada daha göze çarpıyor. **(4)** Bu ada, yüzyıllardan beri artık yok çünkü daha sonraki bir tektonik olay nedeniyle göçerek su altında kalmış. Nitekim Atlas Okyanusu'nun o bölgesi yer yer hayli sığ sayılır. Bu doğal afet İzlanda'yı da etkilemiş ve

kıyıları göçmüş olsa gerek ki, bu haritaya bakıldığında İzlanda günümüzde olduğundan çok daha büyük bir boyutta görülüyor.

Ortada en altta kuzey ucu gösterilmiş olan kara parçası ise, İskoçya'nın kuzeyinde yer alan Shetland Adaları. **(5)** Hemen batısında Faroe Adaları.

Konumuz bakımından asıl önemli olan nokta, bu haritanın sol yanında (batıda) görülen kara parçası. "Estotiland" adı verilmiş olan bu kara parçası, Kanada'daki **Newfoundland** *(yeni bulunmuş ülke)* denilen bölge. **(6)**

Estotiland'ın güneyinde, haritanın sol alt köşesinde ancak ucu görünen, üzerine "Drogeo" yazılı olan kara parçası görülüyor. İşte orası günümüzde Kanada'nın **Nova Scotia** eyaletinin bulunduğu yarımada. **(7)**

Böylece, bu haritanın çizilmiş olduğu 1380 yılında yani Amerika'nın keşif tarihi olarak bilinen 1492'den yüz yıl kadar önce, o kıtaya varılmış olduğu ortaya çıkıyor. Elbette tarihine güvenilebilirse...

*** * ***

Bu haritada yukarıda anlatılanlardan çok daha ilginç bir olgu var.

Dikkatle incelediniz mi?... İncelemediyseniz, lütfen özgün haritaya bir kez daha bakın.

Haritada boylam ve enlemler (meridyen ve paraleller) gösterilmiş. Üstelik bunlar, dünyanın yuvarlak olduğu benimsenerek yerleştirilmiş. Oysa dünyanın yuvarlak olduğunu ileri süren bilim adamlarını Engizisyon'un izlemesine daha iki yüzyıl var. Bu da, haritanın gizlenmesi bakımından yeterli bir gerekçe.

Burada "0" boylamı, günümüzde kabul edilmiş olandan 15 derece kadar daha batıda. Enlemler de biraz farklı. Bunların arasındaki ölçüye bakılırsa, yerküre asıl boyutundan %30 kadar daha küçük olarak gösterilmiş.

«Hayli yanlış yapmışlar. İyi ölçememişler.» der misiniz?

*** * ***

Görüldüğü üzere, bu harita 1380 tarihini taşıyor ama ilk kez 1558 yılında ortaya çıkarılmış yani Amerika'nın resmi olarak (!) keşfinden sonra. O tarihte bu belgeyi yayımlayan kişinin adı da Nicolo Zeno. Ona "Genç Nicolo Zeno" deniyor. Haritayı çizen ise "Şövalye Nicolo Zeno" diye anılıyor. Genç Nicolo Zeno, ailenin beşinci kuşağında geliyor.

Eskiden haritalar gemi ve hayvan çizimleri gibi süslemelerle donatılırmış. Anlaşılır olabilmesi için basitleştirilmiş olan yukarıdaki haritada görünmüyor ama Zeno Haritası'nın aslı da öyle... Güneybatıdaki en uç noktanın üzerinde bir kılıç resmi var. Kimileri, biçimine bakarak bunun bir Tapınak Şövalyesi kılıcı olduğunu ileri sürüyor.

Venediklilerin 13. yüzyılda denizcilikte çok ilerlemiş olduğunu biliyoruz. Bu işi Tapınakçılardan öğrenmiş olduklarını söylemek pek doğru olmayabilir. Tapınak Şövalyeleri, Venediklilerin denizcilik yeteneğini tepe tepe kullanmış. Venedikliler ise Tapınakçıların

doğuda edinmiş oldukları bilimsel bilgilerden ve doğuda ele geçirdikleri aygıtlardan yararlanmış.

İyi bir alış veriş… Pek olağan bir karşılıklı çıkar ilişkisi.

*** * ***

Kristof Kolomb'un kayınbabası Bartolomeo Perestrello, Portekiz'in ünlü denizcilerindendi. Birinci Kitapta değinmiş olduğumuz "Mesihin Şövalyeleri" *(Cavaleiros de Cristo)* adlı tarikatın üyesi yani bir bakıma sonraki Tapınak Şövalyerinden biriydi.

Bartolomeo Perestrello'nun, öldüğünde ardında bırakmış olduğu belgeler, günlükler, harita ve çizelgeler kızına, dolayısıyla damadına kalmıştı. Kristof Kolomb Atlas Okyanusu'nda batıya doğru yelken açarken, hiçbir şey bilmeden gelişigüzel bir serüvene atılmakta değildi. [Bu kitapta kişi adlarının genellikle özgün dilde olanını kullanmayı yeğliyoruz. Ancak Kristof Kolomb'u ayrı tuttuk. Çünkü onun adı çeşitli dillerde farklı yazılıyor. Örneğin İngilizcede "Christopher Columbus", Fransızcada "Christophe Colomb" biçiminde geçiyor. Aslına bakılırsa, Cenevizli olduğu için "Christoforo Colombo" en doğru olanıdır.]

Tarihte hep Kristof Kolomb'un dünyanın yuvarlak olduğunu kanıtlamak istediği, nitekim Antiller'e çıktığı zaman orasını Hindistan sandığı anlatılır. Dünyanın yuvarlak olduğunu kimden öğrenmiş olabileceği üzerinde durulmaz. Sanki bunu kendi kafasından üretmiş, sezinlemiş gibi bir izlenim yaratılmıştır. Oysa büyük olasılıkla Kristof Kolomb nereye gittiğini de, Antiller'de karaya çıktığı zaman aşağı yukarı nereye vardığını da biliyordu. O tarihlerde okyanusun ötesinde bir kara parçasının varlığı hakkında hiçbir bilgi olmadığı görüşüyle, Kristof Kolomb'un serüvenleri romantik bir tarzla aktarılmıştır.

İşte bu romantik serüven öyküleri uyarınca, Kristof Kolomb'un Amerika Kıtası'na yakın bir noktadaki Antiller'e çıkışından söz edilirken de, dünya çevresinde şöyle bir dolaşıp Hindistan'a vardığını sandığı falan anlatılır. Nitekim oradaki adalara "West Indies" *(Batı Hintler)* denmesi de bundandır.

Şimdi biz de Kristof Kolomb'un Amerika kıtasını keşfedişine benzer bir diğer serüveni biraz romantik bir tarzda ve hayli kısaltarak anlatacağız.

Henry Sinclair

1390 yılında, İskoçya'da, Rosslyn Örlü ve Orkney Prensi Henry Sinclair, Orkney'in kuzeyindeki birçok adayı egemenliği altına almıştı. Faroe Adaları'nda yabancı bir geminin karaya oturduğunu, balıkçıların tayfayı öldürüp, mallarına konmak üzere harekete geçtiğini öğrendi. [**Örl:** Britanya'da bir soyluluk unvanı. İngilizcede "Earl".]

Henry Sinclair, yabancı geminin tayfasını balıkçıların elinden kurtardı.

Venedikli olan bu denizcilerin kaptanı Nicolo Zeno, bundan ötürü Henry Sinclair'e borçlanmıştı. Her ne isterse yapacağını söyledi.

Henry Sinclair, ta Venedik'ten okyanusun kuzeyine kadar gelebilmiş bu deneyimli kaptanın yardımıyla çok şey yapılabileceğini düşündü. Hele Nicolo Zeno'nun yıllardan beri bu çevreleri karış karış gezmiş olduğunu, çoğu yeri kendisinden bile iyi bildiğini öğrenince, ona donanmasının başına geçmesini önerdi. Böylece Atlas Okyanusu'nun kuzey bölgelerini tümüyle ele geçirebilirdi.

Nicolo Zeno, Henry Sinclair'in önerisini kabul etti ama ona göre bu iş İskoçların ağır gemileriyle olmazdı. Onlara çok daha hafif ve çevik gemi yapımını öğretti. Orkney donanması baştan sona yenilendi.

Henry Sinclair'in elinde Rosslyn'de bulmuş olduğu eski bir harita vardı. Nicolo Zeno, bunu görünce hayretler içinde kaldı. Kendi yaptığı çizimlerle karşılaştırdı. Neredeyse bire bir tutuyordu. [**Rosslyn:** İskoçya'da Edinburgh'un 10 km kadar güneyindeki bir kasaba.]

Henry Sinclair, 1393 yılında Nicolo Zeno'nun önderliğiyle Grönland'a çıkıp o kıyılara da egemen oldu ve sonra güneybatıya doğru yönelmek istedi. Nicolo ise, artık yaşlandığını, Venedik'e dönüp yurdunda ölmek dileğinde olduğunu söyleyip duruyordu. Bunun için de kardeşi Antonio Zeno'yu yerine geçmek üzere İskoçya'ya çağırttı. Ancak yurduna dönemedi. 1395 yılında, günümüzde artık o var olmayan Frisland adasında öldü.

1398 yılında Antonio Zeno, ağabeyinin çizdiği haritalardan yararlanarak Henry Sinclair'i Grönland'dan daha güneye, günümüzde Kanada'daki Nova Scotia eyaletinin bulunduğu yere kadar götürdü.

İskoçlar orada bir koloni kurdu. Hatta daha güneye, günümüzde ABD'nin Boston kenti dolaylarına kadar bile ilerlediler. Antonio Zeno, yıllar sonra Venedik'e dönerken, Atlas Okyanusu'nun kuzey bölgelerinin ayrıntılı bir haritası ile ağabeyinin anılarını götürdü. Bu

anılarda Nicolo Zeno özetle şöyle diyor: *"1371 yılında bir gün okyanusta fırtınaya yakalandık. Kurtulamayıp batıya doğru sürüklendik. Gemimiz parçalandı. Neden sonra Estotiland'a çıkabildik. Yeni bir gemi yapabilmek için 20 yıl kadar oralarda kaldık."*

Nicolo Zeno'nun haritasının Henry Sinclair'in Rosslyn'de bulmuş olduğu harita ile uyuşması, Tapınakçıların, çok daha önceki tarihlerde Amerika kıtasına ulaşmış olduklarının kanıtı olarak gösterilir.

Hangi Tapınakçılar?... Tarikat Fransa'da ortadan kaldırılmadan önceki Tapınak Şövalyeleri mi, yoksa sonraki İskoçyalı Tapınakçılar mı?

Orası belli değil... Henry Sinclair'in bulmuş olduğu söylenen harita da günümüzde bir belge niteliğiyle ortaya konmuş değil. Öyle bir harita varsa, daha önce saklanmış ve bir rastlantı sonucu bulunmuş olduğu söylendiği gibi, yine saklanmış ve hâlâ bir yerlerde keşfedilmeyi bekliyor olabilir.

Anlaşılan Nicolo Zeno da gençliğinde ister istemez oralara kadar gitmiş, üstelik hayli uzun bir süre kalmış. Ancak o gidişin bir keşif serüveni değil, kaza olduğu anlaşılıyor. Henry Sinclair'in kararlı gidişi ise daha sonra.

Bunlara göre; Amerika Kıtası'nın Avrupalılarca keşfi 1492 değil, 1371 yılında… Hatta kim bilir belki çok daha önceki bir tarihte.

Nova Scotia

Günümüzde Kanada'nın güneydoğudaki eyaletlerinden biri olan Nova Scotia'nın eski adının **"Arcadia"** olduğu söylenir. Asıl Arcadia *(Arkadya)*, Yunanistan'ın güneyindeki Peleponez (Mora) Yarımadası'nın kuzey bölgesidir. Kanada'da ise daha sonra "r" harfi çıkarılıp, Acadia denmiş.

Peki sonra niçin Nova Scotia *(Yeni İskoçya)* olmuş?

Avrupa'dan oraya ilk kez İskoçların vardığı kabul edildiği için...

Fakat oraya daha önce ulaşan Nicolo Zeno ise "Drogeo" adını koymuş.

Acaba Nicolo Zeno Tapınakçılardan kalma birtakım navigasyon bilgilerini önceden edinmiş ve özellikle oralara gitmek üzere yola çıkmış olabilir mi?

Belki!... Ancak anılarında böyle bir şeyden söz etmemiş. Sadece Henry Sinclair'in Rosslyn'de bulmuş olduğunu belirttiği o haritaya değinmiş.

20. yüzyılın Amerikalı tarihçi yazarlarından Frederick J. Pohl, Amerika kıtasının Kristof Kolomb'dan önceki keşifleriyle bağlantılı olmak üzere 1961 ve 1974 yıllarında yayımlanmış kitaplarında, yukarıda özetini verdiğimiz öyküyü çok daha ince ayrıntılarına girerek anlatmış. Diğer birçok tarihçiyse, bu anlatımlara güvenemediğini belirtmiş. Bu güvensizlik, Frederick J. Pohl'un aynı zamanda bir bilim kurgu yazarı oluşundan ileri gelebilir.

1997 yılının Eylül ayında İskoçya'da, özellikle bu konunun irdelenmesi amacıyla **"The Orkney Symposium"** *(Orkney Sempozyumu)* adı altında bir bilimsel toplantı düzenlendi. Üç gün süren bu toplantıya bildiri verip, konuyu tartışan tarihçilerden kimisi 1991 yılında ölmüş bulunan Frederick J. Pohl ile aynı paralelde görüş belirtirken, kimisi de başka belgelere dayanarak bu savları "fantastik" olarak niteleyerek, tümüyle karşı çıktı.

Bir tartışmadır gitti.

Çoğunlukla, o tarihlerde Henry Sinclair'in gerçekten de böyle bir serüven yaşayıp yaşamadığı üzerinde görüşüldü. Ancak Zeno Haritası'nın yanlış ya da düzmece olduğunu ileri süren çıkmadı.

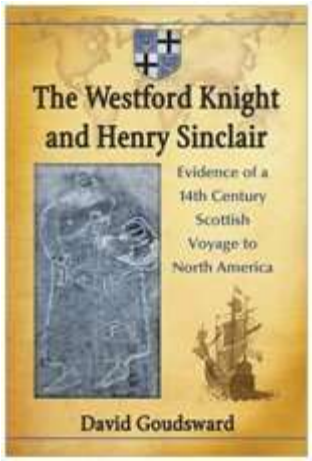
Üstelik Nova Scotia eyaletindeki Louisburg limanında bulunmuş bir batık gemi topunun, Venedik'teki bir müzede sergilenen 14. yüzyıldan kalma bir gemi topu ile tıpatıp aynı olduğu bile ortaya kondu.

Aşağıda, o topun 1927 yılında limanın ağzında su altında keşfedildiğinde çıkarılıp, vinçle kıyıya indirilişi sırasında çekilmiş bir fotoğraf görüyoruz.

ABD'nin Massachusetts eyaletindeki Westford kasabasındaki bir tepede, kaya üzerine kakmayla yapılmış bir resim var... Zamanla hayli aşınmış olsa da, kakmayla neyin resminin yapılmış olduğu hâlâ seçilebiliyor. Bir elinde kılıcı, diğerinde kalkanı ile bir 14. yüzyıl şövalyesinin resmi. Doğrudan bu konu üzerinde yazılmış kitaplar bile var. İşte bir örnek:

Kaynak: http://www.badarchaeology.com

Yukarıda değinmeden geçmiş olduğumuz bir diğer husus özetle şöyle:

Henry Sinclair'in has adamlarından **Sir James Gunn** adlı bir şövalye orada geçirdiği bir kazada ölmüş ve defnedilmiş. Anısını yaşatmak üzere dağdaki bir kaya üzerine böyle bir çizim yapılmış.

Buna karşın, 1558 yılında ortaya çıkarılmış olan belgede Henry Sinclair'in adı geçmez. Sadece **"Zicmni"** diye garip adlı bir prensten söz edilir. Nitekim Henry Sinclair'in böyle bir serüven geçirmiş olamayacağını ileri sürenlerin üzerinde durduğu noktalardan biri de budur.

Elbette sadece bir kişi adının farklı bir biçimde yazılmış olması pek bir şey değiştirmez ama bu öykünün doğruluğuna karşı çıkanların, görüşlerini destelemek üzere ortaya koymuş olduğu deliller de hiç yabana atılabilir gibi değildir.

Kim bilir, belki de Henry Sinclair o tarihlerde günümüzdeki Kanada kıyılarına kadar gitmiş olan İskoçlar ile bir arada değildi. Fakat romantik bir tarzda yazılmış öyküsünün kapsamında bu serüveni yaşamış gibi gösteriliyor. [Bu öyküyü **"Tapınakçıların Hazinesi"** adlı kitapta okuyabilirsiniz.]

Buna karşın, hiç kimsenin karşı çıkmadığı şu gerçek açıkça görülüyor: Amerika Kıtası'na Kristof Kolomb'dan ve Amerigo Vespucci'den önce giden, bu kıtayı keşfeden Avrupalılar olmuştu. Bu bağlamda bilinen o ki, Tapınak Şövalyelerinden kalma bilgilerden yararlanmışlardı.

Meşe Adası

Kanada'nın Nova Scotia eyaletinde, okyanus kıyısı boyunca yüzlerce küçük ada vardır. Bunlardan biri olan Oak Island *(Meşe Adası)*, 19. ve 20. yüzyıllarda dünyanın en ünlü arkeolojik bilmecelerinden birine sahne olmuştur. Bu bilmeceyi çözmek isteyenlerin yaptığı yatırımın toplam tutarı, günümüze dek milyonlarca doları bulmuştur. Henüz hiçbir sonuca varılamamıştır.

Kaynak: http://www.maps.com/ref_map.aspx?pid=12250

Bu konudaki olayları ayrıntılarıyla anlatan birçok kitap yayımlanmıştır. Burada kısa bir özet vermekle yetineceğiz. [Biraz daha ayrıntılı bir anlatım için yine **"Tapınakçıların Hazinesi"** adlı kitaba bakılabilir.]

1795 yılında, bir yaz günü, Kanada'da, Halifax yakınlarında yaşayan üç köylü delikanlı, gezmek Meşe Adası'na gittiler.

Adada dolaşırken, okyanus tarafındaki bir çöküntü dikkatlerini çekti. Ne olabileceğini merak ettiler; kazmaya başladılar. Yaklaşık 4 metre çapında, içi yumuşak toprak dolu bir kuyu buldular. Burasını iyice kazmaya karar verdiler.

Ertesi gün, kürek ve kazma gibi gerekli malzemeyle birlikte yine gittiler. Orasını kazmayı sürdürüp aşağıya doğru indikçe, her üç metrede bir meşe ağacı kütüklerinden yapılmış, enlemesine yerleştirilmiş platformlarla karşılaştılar. Kütüklerin arası cam macunu gibi bir şey ve liflerle doldurulup sıkıştırılmıştı. Belli ki burada korsanlardan kalma (!) bir define gömülüydü.

Çok heyecanlandılar. Günlerce bulmak amacıyla hayli uğraştılar ama 10 metre kadar aşağıda su çıkmaya başlayınca, daha derine inemediler. Pes edip, defineyi bulma hayalinden vazgeçtiler.

Önceleri ağızlarını çok sıkı tutuyorlardı ama başarısızlığa uğrayınca bu serüveni başkalarına da anlattılar.

Boşuna!.. Dinleyenler, onlarla sadece alay etti.

Aradan sekiz yıl geçti. Ancak bu anlatım, kimilerinin dilinde kaldı.

Rastlantısal olarak bu olayı öğrenen zengin bir adam, Meşe Adası'nda sözü edilen o yeri kazdırmak üzere profesyonel bir ekip kurdu. Bu çalışma, deniz düzeyinin altında yapıldığından, sürekli olarak su boşaltıyorlardı.

Yüzeyden 27 metre aşağıya indiklerinde, düzgün kesilmiş kocaman bir taş buldular. Her iki yüzüne birtakım şekiller kazınmıştı. Hazine ile ilgili şifreli bir mesaj olduğu belliydi. Mesajı çözemediler. Bunu bir yana bırakıp, kazıya devam ettiler.

Kaynak: http://www.baconscipher.com/OakIsland4.html

Üç metrede bir, aynı şekildeki bir ahşap platform ile karşılaştılar. Bunlardan sonuncusunu söktüklerinde, birdenbire kuyuyu su bastı.

Bundan sonra suyu boşaltmak için başvurulan yöntemlerden hiçbiri işe yaramadı. Çalışmalara son verildi; ada terk edildi.

*** * ***

Yıllar sonra, bu kuyuda bulunmuş olan taşın üzerindeki şekiller kriptografi uzmanlarınca çözüldü. Dediklerine göre; burada şöyle bir mesaj vardı:

"Kırk ayak aşağıda iki milyon sterlin gömülüdür." [1 ayak (ft) = 30,6 cm; 40 ayak = yaklaşık 12 metre.]

Bu açıklama öğrenilince, Meşe Adası tam anlamıyla hazine avcılarının ilgi odağı oldu. Topu topu birkaç metre daha inilecek!…

1849 yılında yapılan kazılarda, bu kez ilkel gereçler yerine makine gücü kullanıldı. Yapılan sondajlarla, 40 metre kadar derinlikte, beton gibi bir hücre, bunun içinde üst üste iki ahşap sandık bulunduğu belirlendi. Ancak her ne yapılırsa yapılsın, oraya erişilemedi.

Bu arada özellikle bu kuyuyu niçin durmadan su bastığı da bir rastlantı sonucu keşfedildi.

Kuyu, erişilen noktada beş ayrı yeraltı tüneliyle okyanusa bağlanmıştı. Enlemesine yerleştirilmiş ağaç platformlar, suyun gerek yukarı çıkmasını gerekse keşfedilen hücreye sızmasını engelleyen birer tıkaç işlevi görüyordu. Bu tıkaçlar bir kez yerinden çıkarıldığında, artık okyanusun suyunu durdurma olanağı ortadan kalkmış oluyordu.

Demek ki hazinenin bulunduğu hücreye buradan değil, aslında bir başka yönden girmek gerekirdi. Mutlaka bir gizli giriş yolu vardı. İşte, asıl girişi bilmeyen biri bu kuyuyu kazarsa, hazineye ulaşma olanağı tümüyle ortadan kalkmış oluyordu.

O iş çoktan yapılmıştı. Önceden bilselerdi, kuyuya kesinlikle dokunmaz, çevrede asıl gizli geçidin ağzını araştırırlardı.

Geçmiş ola!

Bu düzenleme, "yüzyıllarca önce yaratılmış bir mühendislik harikası" olarak nitelendi ama neye yarar!... Bundan sonra yapılabilecek hiçbir şey yoktu. Bu girişim de başarısızlıkla sona ermişti.

*** * ***

İnsanlığın tarihinde «Benden öncekiler yapamamış olsa bile, ben bir başka yöntem kullanarak bunu yapmayı becerebilirim.» deyişi çoktur. Bu bağlamda kendine güvenenler olmasaydı, ne bilim ilerleyebilir ne de teknoloji yeni icatlar yaratabilirdi.

Nitekim Meşe Adası'ndaki kuyuda gömülü olduğuna inanılan hazineyi çıkarmak isteyenlerin ardı arkası kesilmedi. Umutla ve başarılı sonuç alınacağına ilişkin inançla, yeni atılımlarda bulunanlar oldu.

1861 yılında çok daha güçlü ve çeşitli gereçlerle donatılmış bir ekiple aynı işe yine başlandı. Bu kez sökülmemiş durumda olan 33 metre derinlikteki son ahşap platform, bir başka yönden açılan bir tünelle altına ulaşılmak istenirken yanlışlıkla göçertildi. Bir oturma oldu ve aşağıdaki sandıklar daha da aşağı indi. Düş kırıklığıyla sona eren girişimlere biri daha eklenmişti.

1897 yılında, gelişen teknolojinin yeni sondaj yöntemleri kullanıldı. Bu kez, şöyle bir şey keşfedildi: 35 yıl kadar önceki son ölçümde 36 metre derinlikte olduğu belirlenmiş olan sandıklar, zaman içinde alttaki kalın kum tabakasına daha da gömülüp, şimdi 52 metre derinliğe inmişti.

Sondajla alınan örneklerden kâğıt ve metal parçaları çıktı. Sandıkların içinde ne olduğu ise keşfedilemedi.

20. yüzyılın ilk yarısında, içinde hazine olduğu söylenen bu yeraltındaki sandıklara ulaşabilmek için sayısız girişimde bulunuldu. Belirtilmesine değer hiçbir şey elde edilemedi. Sadece adanın o çevresi baştan sona delik deşik hale getirildi, o kadar. Aşağıda, adadaki bu kazı çalışmaları sırasında kurulmuş olan şantiyelerden birinin fotoğrafı görülüyor. (Aslında bu bir kartpostal.)

Kaynak: http://www.oakislandtreasure.co.uk/content/view/239/176/

Bu olaylar 1976 yılına kadar benzer biçimde yinelenerek sürdü. En son rapora göre, içinde hazine olduğu düşünülen sandıklar şimdi yaklaşık 70 metre derine batmış durumdaydı. Üstelik artık önceleri bulundukları yerden 50 metre kadar yana, okyanusa doğru da kaymışlardı.

21. yüzyıl başlarında Kanada hükümeti bu soruna doğrudan el koydu. Ancak özel mülkiyet durumunda olan adayı kamulaştırmadı. Sadece oraya izin almadan çıkılmasını yasakladı. (2004)

* * *

Sözü edilen varsayımsal defineye ulaşılıp ele geçirilse de geçirilemese de, merak konusu olan noktalardan biri, bunun kime ait olabileceğidir.

Bu işi başlatan köylü gençler onu "Kara Korsan'ın definesi" sanmıştı. Bu düşünceden hareketle, definenin, 17. yüzyılın âdeta bir efsane olarak dillerden dillere dolaşmış, çizgi romanları yapılmış ve filmlere senaryo konusu olmuş ünlü korsan Kaptan Kid'e ait olduğunu ileri sürenler çıktı.

Kimileriyse bunun Tapınak Şövalyeleri'nin yüzyıllardan beri aranıp da bir türlü bulunamayan hazinesi olduğunu söyledi. Bunun Henry Sinclair'in bu kıtaya yapmış olduğu anlatılan keşif yolculuğuyla da bağlantısını kurdu.

Bu konuda da ortaya atılmış olan spekülasyonların haddi hesabı yok.

Tapınakçıların hazinesiyle bağlantılı söylenti, iddia ve varsayımların sonu gelir gibi değil... Tarikatın ortadan kaldırılışının üzerinden neredeyse yedi yüzyıl geçti; örgütün varsayımsal hazinesi daha hâlâ gündemden düşmedi.

Elbette kimileri "hazine" deyince Meşe Adası'nda yapılmış işlerde olduğu gibi ille de altın ya da mücevher değil, çok daha önemli ve değerli tutulan birtakım başka şeyleri arıyor: Kutsal Çanak ya da Ahit Sandığı gibi…

Kimileri de Tapınakçıların hazinesinin İskoçya'daki **Rosslyn Şapeli**'nde gömülü olduğunu ileri sürüyor. Languedoc'a bir alternatif…

Bu bağlamdaki söylentilerden bir diğerine bakılacak olursa; bu hazine aslında ne Languedoc'ta ne de İskoçya'da... Baltık Denizi'ndeki **Bornholm Adası**'nda gömülü. Nitekim orada Tapınak Şövalyeleri tarafından 12. yüzyılın ikinci yarısında yaptırılmış birkaç küçük kilise var; o yuvarlak kiliselerden…

Bu varsayım şöyle bir gerekçeye dayandırılıyor:

"Tapınak Şövalyeleri aptal değildi. Hazineyi öyle herkesin bildiği ya da kolayca ulaşılabilecek bir yerde saklamazlardı. Bunun için gözlerden uzak, ulaşımı zor, tarikat ile doğrudan bağlantısı kurulamayacak yani kimsenin aklına gelmeyecek bir yer seçmişlerdi."

Öyle diyorlar ama bu bakımdan İskoçya'da, hiçbiri kanıt sayılamasa bile o kadar çok belirti var ki...

Bir Mimari Harikası

Tapınakçılar ile İskoçya arasındaki bağlantı bakımından Sinclair ailesinin önemli bir yeri olduğunu biliyoruz.

Orkney Prensi de olan Henry Sinclair'in, okyanus ötesine sefere çıkmaya başlamadan önce Rosslyn'de Tapınakçılardan kalma olduğu söylenen bir harita bulmuş olduğuna değinmiştik. Bu, olağanüstü bir şey değil.

Sinclair ailesinin 1280 yılından beri sahip olup, yüzyıllarca kullandığı **Rosslyn Şatosu**, Edinburgh'un on kilometre kadar güneyindedir. Sinclair ailesinin bireylerine geçmişte Rosslyn örlü denişi de bundan ileri gelir.

Rosslyn Şapeli, sonraları hem bu çevredeki Rozkrua Tarikatı üyelerinin hem de inşaatçılık mesleğini yürüten mason localarının toplanma yeri olmuştur. Tapınak Şövalyeleri Tarikatı'nın İskoçya'daki karargâhı da bu yakınlardaydı.

*** * ***

Rosslyn Şapeli'nin yapımını, 1456 yılında, sözünü etmiş olduğumuz Henry Sinclair'in torunu William Sinclair başlatmıştı. Binanın mimari planlarından süslemelerine kadar her şeyi ile doğrudan ve yakından ilgilenirdi. Bu nedenle, çok daha büyük olarak tasarımlanmış, temelleri buna göre atılmış olan binanın inşaatı yarım kaldı; onunla başlayıp, onun 1484 yılındaki ölümüyle bitti.

Böylece ortaya, boyut bakımından küçük sayılabilecek ama dünyanın en ilginç mimari yapıtlarından biri çıktı. Bir kilise niteliğinde bitmemiş olduğu için de "şapel" olarak anıldı. [Şapel, Hıristiyanlıkta, dinsel amaçlı olarak ama kendi başına değil daha büyük bir dinsel yapıya bağlı olarak kullanılan bir yerdir.]

Bu şapelin işlevlerinden biri, standart bir kilise gibi kullanılmasının yanı sıra bir dinsel eğitim yeri olmanın öngörülmesiydi. Nitekim önceleri buna göre kullanılmasına başlanmıştı. Daha sonra bir kilise gibi kullanıldığı dönemler oldu. Kimi zaman terk edildi. Son kez 1942 yılında dinsel amaçlı kullanıma kesinlikle kapatıldı ve bundan böyle sadece turistik nitelik taşıyan bir tarihsel ve kültürel yapıt sayıldı. Yüzyıllar içinde yıpranmış olduğundan, restorasyon zorunluluğu da doğdu. Yapısal bakımdan korunması için 1997 yılında bir çelik destek sistemiyle ile güzelce sarılıp sarmalanması gerekli görüldü.

Rosslyn Şapeli'nde hem Tapınakçılar hem Masonluk ile bağlantılı birçok oyma, birçok işleme ve çeşitli dekoratif öğe vardır.

Tapınak Şövalyeleri Tarikatı, bu şapelin yapımına başlanmasından 140 yıl önce ortadan kaldırılmıştı. Günümüzdeki Masonluk ise, bitiminden iki yüzyıl sonra ortaya çıkma kıpırtıları göstermeye başladı. Böylece bu şapel sanki bu iki kurum arasındaki bağlantının somut bir kanıtı gibi bir izlenim verir. Dünya yüzünde böyle bir özellik taşıyan tek binadır.

Rosslyn Şapeli'nin bahçesinde, Tapınak Şövalyelerinin Argyll'deki mezar taşlarının benzerleri vardır. Bu olgu da, Tapınakçıların İskoçya genelindeki varlığının 15. yüzyılda da sürdüğünün açık bir göstergesi sayılmaktadır.

Şapel, mimari nitelikleri bakımından Gotik stilinin tipik özelliklerini taşır ama başka hiçbir yerde bilinen bir benzeri yoktur. Fakat mimari tarzından çok daha önemli olan özelliği, hem içinde hem dışında, süsleme amacıyla yapılmış oyma ve kakmalara ek olarak, gerek resim gerek yazıyla simgesel bir dil kullanılarak anlatılmış birçok mesaj içermekte oluşudur.

Rosslyn Şapeli hakkında birisi şöyle demiş:

«Bu insanı hayretlere düşüren bir bina... Sanki taştan yapılma bir kitap... Fakat tümüyle simgesel bir dille yazılmış. Üstelik bu Orta Çağa özgü bir dil. Onun için, daha başlangıç sayfası bile çözümlenemedi.»

Nitekim Şapelin her bir yanında tarihin birçok ayrı dönemiyle bağlantılı çeşitli anlatımlar, betimlemeler vardır. Bunları anlayabilmek için, 15. yüzyıla dönmek, o sırada İskoçya'da nasıl bir simgesel dil kullanıldığını bilmek, sonra buna göre bir inceleme yapmak gerekmektedir.

Bugüne dek bunu başarabilen çıkmadı; çıktıysa da bilinmiyor.

Kimilerinin ise şöyle bir tezi var:

«Şayet burada anlatılmak istenenler çözümlenebilirse, Tapınakçıların öteden beri merak edilen sırları açığa çıkarılabilir. »

*** * ***

Her kilise ya da şapelde birtakım resimler, oymalar, kakmalar, rölyefler, ikonalar, vitraylar vardır. Bunların çoğu İsa, Meryem Ana, İsa'nın havarileri ve İncil'de geçen konular ile bağlantılıdır. Benzerleri Rosslyn Şapeli'nde de görülür ama önemli bir farkla: İncil'e oranla Tevrat'ta yer alan anlatımlar ağırlıktadır. Keltler ve Vikinglere, Hermetizme, Yahudilere, Pagan inançlarına hatta İslâm dinine özgü motiflere rastlanır. Bu bakımdan kimileri, Rosslyn Şapeli'nin, aslında bir Hıristiyan yapıtı sayılamayacağı görüşündedir.

Katolik Kilisesi'ne göre bu bina, sapkınlığın tipik bir örneğini yansıtır. Nitekim aşağıdaki örnekler, Kilise'nin bu görüşünü destekler niteliktedir.

Anlaşılan William Sinclair, bunun salt Hıristiyanlığa özgü olmamasını, bilinen tüm din ve inançları, çeşitli kültürleri içererek hepsine saygı gösteren bir uzlaşma sağlamayı öngörmüştür. Kudüs'teki varsayımsal Süleyman Tapınağı için söylendiği ve masonların da kendilerine göre yorumladığı gibi...

Her benzer yapıda olduğu gibi Rosslyn Şapeli'nde de oyma ve kakma yöntemiyle yapılmış birçok ağaç ve çiçek figürü de görülür. Bunların arasında **"Hint Mısırı"** ile **"Aloe Kaktüsü"** denilen iki bitkinin bulunuşu dikkati çeker. Bu iki bitkinin farkı ise, Kuzey Amerika'ya özgü oluşlarıdır. Bu da, doğrudan William Sinclair'in değilse de, İskoçların daha önce Kuzey Amerika'ya gitmiş olduğunu kanıtlayan göstergelerden biri sayılmaktadır.

Aşağıda, üzerine Aloe Kakttüsü figürü işlenmiş kirişlerden biri görülüyor.

Kaynak: https://www.flickr.com/photos/healinglight/65270111/

Şu fotoğrafta ise, üzerine Hint Mısırı figürleri işlenmiş bir lâhit:

Kaynak: http://ajitvadakayil.blogspot.com.tr/2011/08

Masonluk ile Bağlantı

Rosslyn Şapeli'nde çok sayıda hayli süslü sütun vardır. Aralarında üçü özellikle dikkat çekicidir. Biri **"Usta Sütunu"**, bir diğeri **"Yolcu Sütunu"**, sonuncusu **"Çırak Sütunu"** olarak

adlandırılmıştır. Bunların "bilgelik" (hikmet), "güç" (kuvvet) ve "güzellik" kavramlarını temsil ettiği söylenir. Bu, şapelde özgün olarak öyle değil, sonradan Masonluğa bağlanarak yapılmış bir yorumdur çünkü masonlar, çalışmalarında, bu kavramları kullanmayı hiç ihmal etmez.

Kaynak: https://www.flickr.com/photos/castlekay/4652241823/

Bu üç sütundan en görkemlisi olan, yukarıda bir fotoğrafını gördüğümüz "Çırak Sütunu" üzerine şöyle bir öykü anlatılır:

"Bu sütunun yapımı için gerekli çizim ve modelleri almış olan usta, buna başlamadan önce Roma'da -ya da her neredeyse bir başka yabancı ülkede- olduğu söylenen aslını görmek istemişti. Bunun için kalkıp oraya gitti. Ustanın yokluğunda, yanında çalışmakta olan çırak, eldeki çizim ve modeller uyarınca çalışarak, sütunu yapıp bitirdi. Usta döndüğünde, sütunun bitmiş olduğunu görünce çok kızdı. Bunu çırağının yapmış olduğunu öğrenince, kafasına bir balyoz ile vurarak onu öldürdü."

*** * ***

Masonlukta, Süleyman Tapınağı'nın başmimarı olduğu kabul edilen Hiram Abif'in öldürülmesine ilişkin şöyle bir öykü anlatılır.

"Hiram Abif, tapınağın bitmesine kısa bir süre kalmışken, ustalara özgü parolayı ondan zorla öğrenmek isteyen üç kalfa tarafından kıstırılır. Başına çekiçle vurularak öldürülür."

Kimisi bu iki öyküyü benzeştirmiştir. Ancak masonlar, böyle bir ilişki kurulamayacağı için, benzeştirme yapmanın da çok yanlış olduğunu söyler.

Rosslyn Şapeli'ndeki "Çırak Sütunu" öyle önemsenmiştir ki, kimilerinin savına göre **Kutsal Çanak** olarak anılan o nesne bu sütunun içinde gizlidir. Bu iddia ciddiye alınarak metal detektörleriyle yapılmış olan incelemede, bu sütunun içinde madeni -büyük olasılıkla

kurşundan yapılma- kılıf gibi bir şey bulunduğu saptanmıştır. Daha fazlası öğrenilememiştir. Bunun için sütunu kırıp içine bakmak gerekmektedir. Kim bilir, belki bir gün teknoloji daha da gelişir; kırmadan da içinde ne olduğunu anlama olanağı doğar.

Acaba Çırak Sütunu ile Kutsal Çanak arasında bağlantı olabilir mi?

Bir varsayım, bir başka varsayıma bağlanarak açıklanabiliyorsa, bundan bir bağlantı çıkıyorsa ne âlâ!... Kurguya sınır konulamaz.

* * *

Çırak Sütunu'nun hemen yakınındaki bir kiriş üzerinde Latince olarak şöyle bir deyiş yazılıdır:

"Forte est vinu; fortior est Rex; fortiores sunt mulieres; sup om vincit veritas" *(Şarap güçlüdür, Kral daha güçlüdür, en güçlü olan kadınlardır; gerçek hepsinden baskındır."*

Kaynak: www.geocities.ws/guide2freemasonry/Home/STONEM_1/ROSSLYN/

Bu kirişin altındaki geçit, aşağı kattaki dehlizlere doğru inen merdivenin başıdır. Günümüzde bu merdivenin basamakları çok aşınmış ve yıpranmış durumdadır. Buna bakılarak, geçmişte bu merdivenden çok sayıda kişinin inip çıkmış olduğu kanısına varılmaktadır.

Buradan, aşağıdaki dehlizlerde bir "kutsal nesne"nin bulunduğu, -bu nesne her neyse- dolayısıyla uzunca bir süre kimilerinin buraya hac amacıyla geldiği sonucu çıkarılmaktadır.

Bunların hepsi birer varsayım… Birer kurgu…. Merdivenler aşınmış; bu bir somut bilgi, tamam. Fakat bunun ötesinde bilinen bir şey yok.

Şapelin dehlizlerinde çok sayıda lâhit vardır. Kimileri bunların basit birer mezar olmayıp, bazılarının önemli sırlar içerdiği, burada cesetten başka şeyler olduğu görüşündedir.

Ancak elbette bu konuda da somut bir bilgi yok. Varsayım var; kurgu var. Tarih boyunca en çok aramış ve bir türlü bulanamamış olan nesnelerden biri olan "Ahit Sandığı" üzerinde bile duruluyor.

* * *

Bu kitabın sonraki bölümlerinden birinde, 1940'lı yıllarda Nazilerin özellikle "Kutsal Çanak" ile bağlantılı arayışlarından özetle söz edeceğiz. Hazır konuya değinmişken, şunu belirtelim: Hitler'in sağlığında yardımcılarından Rudolf Hess, 1930'lu yıllarda, İskoçya'ya bir ekip gönderip özellikle Rosslyn Şapeli'nde kendince birtakım araştırmalar yaptırmıştı. Bir söylentiye göre; Rudolf Hess, soyunun bir İskoç ailesinden gelme olduğuna inanıyordu.

Mademki bu binada çok önemli birtakım bilgilerin bulunduğundan kuşku duyuluyor; bu konuda niçin devlet gözetimi altında bir araştırma yapılmıyor?

Gerçi İskoçya için Rosslyn Şapeli bir milli miras niteliği taşır ama burası kamu malı değildir. Eskiden Sinclair ailesinin malıyken, 1837 yılından bu yana mülkiyeti Saint-Clair Erskine ailesine geçmiştir. Binayı korumak için bu ailenin kontrolü altında olmak üzere bir vakıf kurulmuştur. Vakıf yönetimi, bunun için gerekli önlemleri almakta fakat kazı ya da araştırma yapılmasına izin vermemektedir.

Buna karşın, 1995 yılında şapelin altında bir kazı yapılmış olduğu bilinmektedir. Ancak bu çalışmadan nasıl bir sonuç alındığı günümüze kadar hiçbir yetkili tarafından açıklanmamış, basının ve araştırmacıların bu konuda bilgi edinme dileği geri çevrilmiştir.

*** * ***

Kimilerine göre; Rosslyn Şapeli, Tapınakçılar ile Masonlar arasında bir bağlantı bulunduğunun açık seçik kanıtıdır. Bunun göstergelerinden biri olmak üzere, şu olgu gündeme getirilmektedir:

"1890 yılı öncesinde, o zamanki Rosslyn Örlü Francis Saint-Clair Erskine, bir ara İskoçya Büyük Locası'nın büyük üstatlığını yapmıştı. Bu göreve geldiği 1870 yılında, Rosslyn Şapeli'nde yüzlerce kişinin katıldığı bir mason şöleni düzenlemişti. Zaten bundan önce de İskoçya Büyük Locası'nın büyük üstatlarının çoğu, şapelin önceki sahibi olan Sinclair ailesinin bireyleriydi."

Ancak konuya böyle bir görüş açısıyla bakılacak olursa, Masonluğun temeli sanki İskoçya'ya yerleştirilmiş gibi olur.

Bu kitapta Masonluğu incelemeye daha sonra geleceğiz. Fakat bu aşamada şunu rahatça söyleyebiliriz:

Kimileri Masonluğun 18. yüzyıldaki örgütsel doğuşunun İngiltere'de, kimileri Fransa'da olduğunu ileri sürer. Kimileri de Masonluğun başlangıcının aslında İskoçya'da olduğunu savunmaktadır.

Hangisi doğru?

Her birinin kendine göre doğruları var. Masonluğun örgütsel oluşumunun nasıl başladığını gördüğümüzde, belki bu konuda bir yargıya varabiliriz.

Sonraki Bölüm : Ormus